

UVODNIK

V reviji še nismo predstavili, kako lahko izvajamo nekatere poskuse kar prek računalnika in spleta. Ker se bodo s tovrstnim delom naši dijaki najbrž srečevali kot raziskovalci ali tudi v študentskih letih, je prav, da prve korake naredijo že v srednji šoli. Podrobna navodila, kako se tega lotiti, je v svojem članku zapisal Ivo Verovnik.

Najbrž je še veliko možnosti za izboljšavo šolske opreme. Ena izmed njih se je ponudila kar v sodelovanju z dijakom. Dijak Anže Žaberl je tako bistveno posodobil naš šolski poskus *lovec in opica*. Mladenič zato poroča o sami izdelavi, medtem ko sam opisujem top, ki ga uporabljamo za omenjeni poskus, in natančnost »lovskih« zadetkov z uporabo nove opreme. Tudi tokratna naslovnica je nastala iz slik, ki smo jih posneli med izvedbo poskusa *lovec in opica*.

Iztok Kukman opisuje, kako uvede merjenje in merske napake v prvih urah pouka fizike. Pri tem vztraja, da so dijaki v kar največji meri tudi vključeni v same meritve, saj je sicer to za njih le dolgočasno teoretiziranje brez pravega smisla. Ker gre za prispevek iz prakse (in za prakso), bo njegov pristop gotovo koga spodbudil, da se prav s predlagano meritvijo poda z dijaki v srednješolsko fiziko.

Vsak učitelj rad pogleda, kakšen test pripravi kolega za svoje dijake. Tokrat spet predstavljam, kaj so pisali moji maturanti. Bralci bodo lahko ocenili, ali je bilo 95 minut dovolj za zastavljene naloge. Gre za oboje, tako strukturirane naloge kot vprašanja izbirnega tipa. Seveda velik del članka govori o napakah dijakov in s tem analizira težavnost posameznih vprašanj oziroma nalog.

Tudi naslednji članek se ubada s preverjanjem znanja, a na državni ravni. Peter Gabrovec najprej predstavi nekaj statističnih podatkov o maturi 2014 (junij), potem pa se loti posameznih vprašanj in nalog. Ker je pri tem na voljo bistveno večji vzorec, so rezultati bolj zanesljivi in splošni kot tisti, ki sem jih sam dobil pri moji skupini maturantov.

Vsekakor je tekmovanje za Stefanovo priznanje izjemno priljubljeno, saj se ga udeleži skoraj vsak četrti osnovnošolec. Prav zato bodo njihovi mentorji veseli prispevka, v katerem Barbara Rovšek analizira zadnje tekmovanje. Pri tem poleg splošnega razmisleka o samem tekmovanju in uspehih udeležencev še posebej spregovori o nalogah, ki so se izkazale za najlažje in najtežje.

Stanislav Južnič se sicer spet loteva zgodovinske teme; gre za akademsko rodoslovje slovenskih profesorjev fizike. A poleg zgodovinske tematike je tokratni zapis hkrati vabilo tudi za sedanjost, saj dijake povabi, da bi še sami ustvarili podobno »zgodovinsko drevo«, začeni s svojim profesorjem fizike (matematike).

Na tretjo stran ovitka sega naravoslovno-jezikovni utrinek, ki bo morda bolj navdušil kolega slavista. Dijakom bo lahko predstavil zapis, ki v več sklonih uporabi slovensko besedo, ki jo tako redko uporabimo v množini, a vendar ta obstaja. Preberite utrinek in pogledajte sliko.

S to številko se tudi zaključuje moje desetletno uredniško delo. Po prvotnih načrtih bi moralo segati še do leta 2016, a so se zaradi sprememb, ki jih je uvedel ustanovitelj, pogoji znatno spremenili, zato sem to delo odložil. Vsekakor upam, da je revija dokazala slovensko ustvarjalnost tudi na področju didaktike fizike. Novemu uredniku, ki v času pisanja teh vrstic še ni znan, želim veliko uspeha in pridne dopisovalce. Morda sem ravno pri pridobivanju novih piscev bil sam najmanj uspešen pri svojem delu.

Ob tem se moram zahvaliti vsem sodelavcem v uredniškem odboru, piscem in seveda zvestim bralcem. Poimensko bom omenil dve osebi, ki sta imeli največ dela in potrpljenja z mojim urednikovanjem. To sta urednica založbe gospa Simona Vozelj in mag. Seta Oblak, ki je z zares hitrimi jezikovnimi pregledi in spodbudami v ne vedno lahkih dneh urednikovanja precej olajšala moje delo; iskrena hvala obema in vsem drugim.

mag. Tine Golež

REŠITEV UGANKE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Dva namiga sta spremljala sliko, ki predstavlja uganko. Prvi je povedal, da so te knjige abstraktno povezane z delom Jurija Vege. Drugi namig pa je bil že skoraj preveč očiten. Šlo je za stavek: »Res, a kako?«

Preštejmo črke. *Res* = 3, potem vejica, potem *a* = 1 in na koncu *kako* = 4. Na prvem kupu so tri knjige, pokončna knjiga predstavlja vejico, potem ena sama knjiga in nato kup štirih knjig ...

Zapišimo številke: 3,14. In če sedaj preštejemo še ostale knjige, dobimo 3,14159. Da, Vega se je izkazal tudi z računanjem decimalnk števila π .

mag. Tine Golež